

Alozij Košmerlj:

Dragi Marijini otroci!

V nedeljo, 12. marca, smo obhajali po vsej ljubljanski škofiji na najbolj slovesen način petdesetletnico našega prevzvišenega gospoda škofa. Posebno lepa in prisrčna je bila otroška pobožnost v ljubljanski stolnici. Od vseh strani so prihiteli dečki in deklice, da poslušajo pridigo o sveti škofovski službi in molijo za gospoda škofa in za vso sveto Cerkev. Po pridigi so bile pete litanije Matere božje. Neizbrisno mi bo ostalo v spominu, kako je iz tisočerih otroških grl donela ona stara, prisrčna prošnja: »Marija, k tebi, uboge reve, mi zapuščeni vpijemo — objokani otroci Eve v dolini solz vzdihujemo.«

Otroci! Majhni ste še in majhne so še vaše skrbi in težave. Pa jih je vendar mnogo med vami, ki že zdaj čutite, kako je svet res solzna dolina. Starši nimajo dela ne zaslužka, bolezen je v družini, ni dosti kruha, ni obleke, ni zdravega stanovanja. Koliko je danes ubogih družin, koliko ubogih otrok. Želijo si

veselja in zdravja in solnca, pa je njih življenje pusto in bolno in žalostno. Mnogim otrokom je življenje že od zibelke naprej pravi križev pot. Revčki, ki ne poznajo sreče ne brezskrbnega smeha.

Pa tudi vi, ki zaenkrat hudega trpljenja še ne poznate, morate biti pripravljeni na križ. Kar naenkrat se včasih stemni jasno nebo, solnce se skriva za oblaki, v naravi postane vse žalostno. Tako je rado tudi v našem življenju. Solnce čiste sreče na zemlji sploh nikomur ne sije. Pa še tisto veselje, ki ga imamo, se rado skriva za temne oblake žalosti in trpljenja.

Otroci! Vsak človek ima v življenju svoj križ. Jezus je dejal: »Kdor hoče biti moj učenec, naj vzame svoj križ na rame in naj ga nese za menoj.«

Jezus sam je nesel pred nami najtežji križ na Kalvarijo. On je trpel toliko, da nihče drugi tega trpljenja ne bi prenesel.

Za Jezusom pa je največ trpela Marija, njegova sveta mati. V petek pred cvetno nedeljo obhajamo praznik Marije sedem žalosti. Vse Marijino življenje je bilo prepleteno z bridkim trpljenjem. Posebno velika pa je bila njena žalost pod križem na Kalvariji. Ko je gledala Marija svojega Jezusa, umirajočega na križu, ko je držala mrtvega v svojem naročju, tedaj je bila bolečina njenega srca velika kakor morje.

Pa Marija je trpela junaško. Z veliko vdanostjo je prenašala svojo bridkost, ker je v trpljenju spoznala božjo voljo. In tolažila se je z mislijo, da trpljenje rodi dobre sadove. Trpljenje človeka potrdi v dobrem, ga naredi plemenitega, ga še bolj naveže na Boga.

In tudi to je vedela Marija: Trpljenje pelje v veselje. Skozi veliki petek se gre v veselo Veliko noč. In čim več kdo trpi z Jezusom in za Jezusa, tem bolj se bo pozneje veselil. Jezus je rekel: »Blagor žalostnim, ker bodo potolaženi.«

Tudi Marija si je s trpljenjem zaslužila tolažbo in veselje. Na velikonočno jutro jo je obiskal od mrtvih vstali Jezus in kakor je bila prej Marijina duša polna nepopisne žalosti, tako je zdaj prekipe-

vala v nepopisni sreči. Največje, nemínljivo plačilo za vse zemeljsko trpljenje pa je Marija prejela v nebesih, kjer jo je dobri Bog ovenčal s krono nebeške Kraljice.

Otroci! Učimo se od žalostne Matere božje potrpljenja in vdanosti. Kadar nam bo v življenju hudo, mislimo na žalostno Marijo, glejmo na križ!

Pobožna Marijina hčerka je ležala na smrtni postelji. Dolga bolezen je bila že popolnoma izčrpala njene telesne moči. Bledih in upadlih lic je čakala samo še svoje zadnje ure. Težke so bile bolečine, težka je bila misel na ločitev od ljubih domačih, toda nobena tožba ni prišla iz njenih ust. Ene stvari pa ni mogla pogrešati v svojih žalostnih urah, eno stvar je držala neprenehoma v svojih rokah — sveti križ. Če ji je včasih padel iz smrtno utrujenih rok, tedaj ga je takoj zopet poiskala, ali je prosila domače, da so ji ga dali v roke. S trepetajočim glasom je šepetala: »To pomaga potrpeti. Križ je moja tolažba. Križ je moje upanje. Križ je moja moč.«

Otroci! Pojdimo za Jezusom in za Marijo po križevem potu ponižno in vdano.

In molimo k Jezusu in Mariji, da nam okrajšata žalostne dni, da pride za vse uboge ljudi sveta radosti polna Velika noč.

S. Darina:

Oj, veselje.

*Oj, mrazek pobegnil je
snežec pa joka,
zima ledena
spravlja se spat.*

*Oj, mlada kraljičica
s posteljce vstaja:
v deželo prihaja
spet zlata pomlad.*

*Oj, fantič, zavriskaj,
dekletce, zapoj
pomladi naproti
hitita z menoj!*